

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarlon Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.** □□□□□□□□

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Alcătuirea bugetului comunal. — Descentralizarea — Importanța pescuitului. — Aplicarea noului regim al devizelor. — *Cronica:* Noul zăcămintă de petrol. Prețul maximal de vânzare al grâului. S'a interzis vizitarea instalațiilor industriale.

Alcătuirea bugetului comunal.

Bugetul public este un act administrativ eminent *prealabil*. El cuprinde veniturile de realizat și cheltuelile de efectuat de o administrație publică, dotată cu personalitate juridică, pe o perioadă dată, viitoare. Acest caracter îl deosebește, în primul loc, de contul de gestiune, care este posterior. Prealabilitatea bugetului public rezultă și din definiția bugetului prevăzută de art. 4 al Legii Contabilității Publice.

Bugetul comunal întrunește, după cum am mai spus altă dată, toate calitățile bugetului public, în general. „Bugetul trebuie votat cel mai târziu cu o lună înainte noului exercițiu financiar” dispune articolul 160, alin. 5 din Legea Administrativă.

Pregătirea bugetului comunal este de atribuțiunea organului executiv, așa cum se petrec lucrurile și la alcătuirea bugetului statului. Este natural să fie așa. Organul executiv, în contact zilnic cu re-

alitățile de tot felul, este mai în măsură să cunoască nevoile serviciilor publice, pentru a fixa suma totală a cheltuelilor și resursele financiare, din cari să-și procure veniturile necesare.

Legea însă nu a lăsat libertate completă de acțiune executivului, nici în ce privește prepararea bugetului, care este cel mai important act administrativ în gospodăria comunei. Dar bugetul are și o semnificație politică, deoarece din el se deduc intențiile și tot planul de conducere al Primarului sau al autorității comunale, față de care cetățenii nu pot rămâne totdeauna indiferenți. Dacă mai adăugăm și considerațiunea, că activitatea financiară a comunei atinge interese particulare sau publice variate — și uneori foarte mari — ne putem ușor da seama de grija ce a pus-o legiuitorul în alcătuirea bugetului în general și al comunelor, în special.

Pregătirea bugetului comunal comportă cinci faze principale: alcătuirea proiectului de buget, publicarea, votarea, afixarea și aprobarea lui.

Proiectul de buget se întocmește de serviciul financiar sub directă supraveghere și îndrumare a primarului. În acest scop, șeful serviciului financiar va adresa în timp util o circulară către toate serviciile comunale, invitându-le să facă câte un tablou despre toate veniturile și cheltuelile pe cari le vor realiza și efectua

în anul financiar următor. Aceste tablouri, constituind propunerile fiecărui serviciu comunal, se vor centraliza la Serviciul Financiar, care va forma proiectul de buget.

Proiectul de buget va cuprinde două părți: veniturile și cheltuelile comunale. Fiecare parte cuprinde trei sub împărțiri; venituri sau cheltueli ordinare, extraordinare și cu destinație specială. (art. 159 L. A.). Fiecare venit și cheltuelă va figura în buget sub un articol distinct, (art. 160, alin. 5 L. A.).

La întocmirea ori cărui buget public problema cea mai gingașă de rezolvit este aceea a evaluării veniturilor. A nu încasa mai mult decât ai nevoie pentru acoperirea cheltuelilor prevăzute în buget; a nu încasa mai puțin, pentru că altfel unele cheltueli considerate absolut necesare nu vor fi satisfăcute sau, dacă s'au făcut angajările respective, exercițiul se va încheia cu deficit; iată problema cardinală a alcătuirii bugetului comunal! Problema este permanent delicată, pentru motivul, că aproape 90 la sută din venituri sunt reprezentate prin impozite și taxe, al căror rezultat anual nu poate fi niciodată cu anticipație precizat. La stat, se ia, de obicei, media încasărilor pe ultimii trei ani financiari. Legea administrativă, prin art. 160, alin. 1, a statornicit că evaluarea veniturilor nu va putea depăși încasărilor din anul precedent. Această regulă se aplică pentru fiecare venit în parte. Prin aceasta, legiuitorul a vrut să împiedice pe gospodarii administrațiilor locale de a umfla bugetul, aventurându-se în contractarea de angajamente, pe cari nu le-ar putea respecta. Măsura, de sigur, este foarte bună, însă, dacă ar fi rămas izolată, ar fi incompletă și nu ar fi fost totdeauna în interesul unei bune gospodării. Căci, dacă realizările vor fi mai mari decât prevederile inițiale, bugetul se va încheia cu excedent, ceea ce denotă că s'a încasat mai mult decât a fost nevoie. Ori, excedentele de cele mai multe ori ispitesc pe șefii autorităților, făcându-i să dea excedentelor destinații insuficient cugetate. De aceea legea s'a grăbit să adauge, prin aliniatul imediat următor, că în cazul când în a doua jumătate a anului financiar încasăările vor depăși prevederile, se va face *rectificarea* bugetului, în care caz dife-

rențele provenite din sporul de venituri vor putea fi întrebuințate în *decursul perioadei de executare a bugetului*.

În bugetul veniturilor se va crea un articol, în care vor fi înscrise rămășițele de încasat din exercițiile închise, cari venituri vor servi, în primul rând, pentru achitarea ordonanțelor restante din exercițiile anterioare, închise. La fel se va proceda și cu bugetul cheltuelilor, în care va trebui să figureze un articol cuprinzând cheltueli angajate în cursul exercițiilor închise dar neplătite. (art. 160, alin. 3, L. A. și art. 30, alin. 3, Legea Contabilității Publice).

Pentru cheltuelile, cari nu au fost prevăzute la facerea bugetului sau pentru cari sumele alocate s'au dovedit a fi neîndestulitoare, se va prevedea un *fond* în buget, destinat pentru deschiderea de credite extraordinare sau suplimentare.

Proiectul de buget așa cum a fost mai sus expus, trebuie întocmit cu *cel puțin două luni, înainte de începerea anului financiar*, (art. 159 L. A.). Paralel cu proiectul de buget, primarii sunt ținuți a face și un program de lucrări pentru anul bugetar următor, alături de care program vor indica fondurile necesare împlinirii lucrărilor proiectate.

A doua fază în pregătirea bugetului comunal este *publicitatea* lui. Bugetul comunal este, prin firea lui, un act esențialmente public, deoarece e în serviciul unor persoane juridice de drept public, întocmai ca și al statului. El se va aduce la cunoștința generală pentru ca toată lumea să ia act de programul financiar al Primăriei și mai ales aceia cari au interese directe și indirecte în legătură cu bugetul comunal, bunăoară creditorii sau diferitele instituții legal îndreptățite la subvenții, etc.

Legea prin art. 159, alin. 3 ordonă că proiectul de buget întocmit să se aducă la cunoștința generală prin publicațiuni care vor fi afișate cu cel puțin 10 zile înainte de ziua fixată pentru ședința consiliului comunal. În aceste publicațiuni se va trece data convocării consiliului pentru votare (art. 159, alin. 3 și 4 L. A.). În acest interval de timp, adică în cele 10 zile premergătoare zilei votării de către Consiliu, toți cei inte-

resași pot face *reclamațiuni*. Reclamațiunile se depun la Primărie urmând a fi soluționate odată cu votarea bugetului.

Votarea bugetului se face de Consiliul comunal. Bugetul comunal este un act foarte important, pe care legiuitorul nu-l putea lăsa în seama exclusivă a primarului. Deaceea, între atribuțiile consiliului comunal înșirate în art. 31, Legea Administrativă a prevăzut și *votarea bugetului* (art. 31, lit. b.). Aici e locul a ne întreba dacă cu ocazia votării bugetului Consiliul poate sau nu să sporească creditele propuse de primar și cuprinse în proiectul de buget. La alcătuirea bugetului Statului, chestiunea e soluționată în sens negativ, adunările legiuitoare neputând spori sub nici un cuvânt cheltuelile propuse de guvern (vezi art. 83 Const. și art. 34 din Legea Contabilității Publice). În materia votării bugetului comunal, noi credem, că, deoarece nici un text de lege nu micșorează capacitatea Consiliului, acesta poate decide majorarea cheltuelilor comunale propuse de primar, asigurând, bineînțeles și resursele necesare în limitele legilor și regulamentelor în vigoare.

Votarea bugetului trebuie făcută cu o lună înainte de începerea exercițiului financiar. Deciziunea se ia cu majoritatea membrilor prezenți, ea se referă la fiecare articol în parte și la bugetul total.

După ce a fost votat de Consiliu, bugetul se *afișează* la sediul Primăriei și rămâne afișat timp de 5 zile, în care răstimp toți cei interesați pot înainta *contestații*.

După ce expiră termenul de 5 zile amintit în aliniatul precedent, bugetul Municipiilor se trimite rezidentului regal pentru *aprobare*. Rezidentul se va pronunța și asupra contestațiilor.

Actul administrativ, prin care a fost votat bugetul comunal sau mai bine zis deciziunea Consiliului comunal de votarea bugetului, nu este valabilă decât după ce a obținut *aprobarea tutelară*. (art. 161 L. A.). Numai după îndeplinirea acestei ultime formalități, bugetul este executoriu.

Ori ce modificare s'ar aduce bugetului comunal în decursul exercițiului este supusă aceluiași formalități, cari se

cer pentru întocmirea lui, afară de respectarea termenului de 2 luni sau de 1 lună, necesare întocmirii și votării proiectului de buget înaintea *începerii* anului financiar, deoarece la modificarea bugetului rațiunea acestor termene încetează de a mai exista.

Deschiderea de credite suplimentare și extraordinare nu este asimilată cu modificarea de buget și prin urmare nu este supusă formalităților de mai sus.

Rectificarea bugetului, însă, — care, după cum știm, intervine în a doua jumătate a anului financiar, dacă încasărilor depășesc evaluările — se aseamănă cu modificarea și ea atare se va urma în privința ei aceeași procedură.

Dr. SIMION MIȚEA.

Descentralizarea.

Noua Lege administrativă schimbă structura gospodăriei țării. Județele, ca unități administrative și cu reminiscențele politice ale opresiunii, — dispar, iar principiul capital, pe care se bazează noua orânduire, este descentralizarea.

Acest scop al descentralizării, urmărit de noua Lege deși nu realizează toate dezideratele, totuși constituie o satisfacție provinciilor, cari cu drept cuvânt s'au plâns contra tendinței de centralizare în capitală, a întregii vieți publice. Pentru toate fleacurile, sistemul vechiu, te constrângea să alergi la Ministere, căci forurile locale nu erau în stare a soluționa o serie de chestiuni, cari în mod logic, trebuiau rezolvite aici și nu la Minister.

Deși Legea conține unele imprecizii, cum bine a constatat dl prof. Iorga, totuși constituie un progres față de trecut, și dacă principiul descentralizării va găsi în continuare o aplicare progresivă, nu numai populația cu nevoi pe la autorități va câștiga timp și va economisi cheltuelile deplasării la autoritățile centrale, ci înseși orașele din provincii vor profita. Nici pe un teren nu e atât de îndreptățit râvnită descentralizarea, — ca și pe cel economic.

Pe noi din acest punct de vedere ne interesează problema descentralizării. Și



dorim, tocmai de aceea ca lărgirea atribuțiilor să se facă în mod progresiv, la toate autoritățile locale, până vom ajunge starea ideală a soluțiilor fără petiții, în locul cererilor nerezolvite, a sistemului de până aci, cum atât de nimerit a spus' o tot dl prof. Iorga.

È natural, că deodată cu lărgirea atribuțiilor, trebuie sporite răspunderile; fiecare slujbaș de stat să răspundă personal și direct, până la cea mai superioară instanță, de faptele și actele sale.

Aceasta descentralizare nu poate face progrese satisfăcătoare până nu se schimbă și actualul regim fiscal, cu atâtea impozite directe și indirecte, suplimentare, complimentare și speciale, taxe și parataxe, cu timbre și vize, etc., a căror percepere și urmărire reclamă atâtea organe; un aparat funcționăresc, care împovărează mult bugetul statului. Să se stabilească impozitele directe just, și să se verse toate în casieria Ministerului Finanțelor, care să distribue apoi fondurile realizate acolo unde e nevoie de ele, fără ca să fie cetățeanul nevoit a urmări atâtea dispoziții date de Ministererele, cari beneficiază de acele fonduri.

În țara noastră s'a prăsit un biurocratism, pe care nu'l au nici țările fără analfabeți; un biurocratism care nu ne face cinste, ca și unei țări, unde randaamentul muncii este atât de mic. Azi suntem noi cetățenii la dispoziția funcționarilor publici, și nu aceștia în serviciul nostru. O stare de lucruri, asupra căreia trebuie să ne oprim, pentru a o curma.

Spiritul adevărat al descentralizării numai atunci se intronează cu adevărat, când numărul funcționarilor publici va fi redus la strictul necesar, reclamat de către nevoile unei țări de țărani, cu nevoi atât de răstrânse și modeste. Câtă vreme standardul de trai al multor țărani, abia întrece pe un an, mărimea salariului pe o lună a celui mai umil funcționar public, atât de rău plătit și acesta, — biurocratismul din țara noastră rămâne o rușine, o expresie a necunoașterii exigențelor vremurilor de azi. Suntem o țară de țărani și funcționari ca și China. Deci el trebuie combătut din toate punctele de vedere, mai ales că am ajuns să ne scăpăm și de artificiile inchizitoriale ale unor mi-

niștri de finanțe, cari trăiau într'o lume plăsmuită de teoriile lor, și cari refuzau să ia contact cu realitățile de oricâte ori erau invitați să ia notă de ele.

Deci, jos biurocratismul inutil!

SPECTATOR.

Importanța pescuitului.

Avem înaintea noastră unele date despre rezultatul pescuitului pe Dunărea de jos, în vara aceasta. Cifrele impunătoare pe cari le vedem, ne îndeamnă la unele reflexiuni cu privire la importanța acestui ram de activitate economică națională.

Poporul român nu e un popor maritim, de aceea elementul său propriu este pescuitul în râurile mari și mici cari străbat țara în diferite direcții. În râurile acestea găsim toate speciile de pești aparținătoare regiunii Europei centrale, începând dela cele mai comune, până la cele mai prețioase. Dacă considerăm mulțimea de râuri de cari dispunem, peștele ar trebui să fie la noi un aliment popular de primul rang. Faptul că nu este așa, este deci a se atribui, nu atât condițiilor naturale, cât neștiinței de a ne folosi de ele.

Intr'adevăr, dacă privim mai de aproape felul în care se face la noi pescuitul, vom constata că acela este încă așa de primitiv, ca pe vremea Dacilor. Pescuitul este unul dintre îndeletnicirile cele mai vechi ale omului, și găsim rămășițe de scule de pescuit în jurul locuințelor omenești din vremea epocii de piatră. Până la finea secolului trecut metodele de pescuit și instrumentele folosite au rămas de secole aceleași. Abia îngreuiarea traiului și invențiunile tehnice moderne, au început să modifice metodele de exploatare, însă mai mult în detrimentul decât în folosul pescuitului. Dinamita și narcoticele folosite pentru prinderea în masă a peștilor, au adus câtva timp venituri mari aceluia cari se îndeletniceau cu ele, dar au și redus foarte de grabă bogăția râurilor, așa încât au trebuit să vie autoritățile cu legi, pentru împiedecarea acestor abuzuri.

Când ne gândim la bogăția de pește și la importanța economică pe care pescuitul o are pentru țara aceasta, nu avem în vedere peștii nobili, cum ar fi păstravul, care trăește în râurile dela munte, și are o importanță mai mult locală, ci la pescuitul din partea mijlocie și inferioară a râurilor noastre, patria crapului, mreței, știucei, somnului, batogului, morunului etc. Aceștia sunt peștii mari, ușor de prăsit în cantități mari și de valorificat, și cari pot forma o clasă de alimente ușor accesibile straturilor largi ale poporului. Fiindcă alimentarea poporului de rând este una

din problemele cele mai arzătoare de care trebuie să se ocupe cârmuirea noastră. Ce vrea noul curs? Un popor viguros trupește și sufletește. Numai în corp sănătos putem să ne așteptăm la un suflet sănătos. Ori, în privința fizică nu stăm tocmai bine.

Dacă statisticele constată că în privința animalelor domestice, cari stau la baza alimentării popoului, țara noastră este rămasă foarte înapoi față de alte state, trebuie să ne gândim că pe lângă ceapă și mămligă să dăm țaranului nostru și alte mijloace de subzistență. Din punctul acesta de vedere trebuie să ne gândim la valorizarea rațională a tuturor bogățiilor alimentare pe cari ni le pune la dispoziție țara aceasta binecuvântată. Peștele se găsește în toate apele noastre. Pentru ce să nu facem din el un aliment permanent și ușor accesibil pentru toată lumea?

După prețurile de azi, peștele este, putem zice, unul dintre alimentele cele mai scumpe, care vine pe masa burghezului numai la zile mari. Prețurile variază în orașele din Transilvania, după calitatea peștelui, dela 54—120 Lei per kg. Ori astfel de prețuri poate plăti numai un om bogat. Pe vremea părinților noștri peștele era un aliment cu mult mai răspândit și mai eficient. A contribuit la consumul mai mare și obiceiurile mai creștinești ai celor bătrâni. Posturile se observau mai riguros, și atunci fiecare bun creștin ținea de datoria sa, să aibe săptămâni de-a rândul pește pe masa sa. Unele mănăstiri aveau chiar drepturi bine stabilite asupra unor râuri, și cei cari exercitau pescuitul, trebuiau să livreze săptămânal și la anumite zile, cantitate de pește corăspunzătoare călugărilor.

Nu numai exploatarea nerațională și neobservarea sezonului de opreliște au decimat cantitatea peștelui, ci și progresul tehnicii moderne. În toate orașele de pe parcursul râurilor s'au înființat fabrici și canalizări. Scurgerea lor infectează râurile și otrăvesc peștii, sau îi alungă. Afară de aceasta și canalizările râurilor și navigațiunea cu motoare au contribuit la micșorarea randamentului pescuitului, după cum vom arăta.

Peștii se prădesc mai bine pe parcursul de mijloc și inferior al râurilor. Aici trăesc acele specii cari sunt de importanță pentru economia națională și alimentarea maselor. Depunerea icrelor coincide cu sezonul de primăvară, când râurile cresc și inundează terenuri considerabile. Atunci peștii es din alvia râului, și își depun icrele (adecă ouăle) în părțile inundate, unde apa devine tot mai mică și este vegetația abundentă. Stratul subțire de apă se încălzește de razele soarelui până la fund, și mediul acesta de apă caldă, împreună cu vegetația (iarba) abundentă și bogată în insecte, este mediul cel mai propice pentru fructificarea ouălor și dezvoltarea sucrescenței. În apa aceasta mică sucrescența este la adăpost de atacul peștilor rapaci, și poate sta acolo până ce se întărește,

asa că dacă vine timpul retragerii apelor în alvia lor normală, și generația nouă de pește s'a dezvoltat și întărit într'atâta, că nu mai cade așa de ușor pradă peștilor cei mari.

După cum vedem, inundațiile au și rostul lor bun desemnat dela natură. Poporul însă fiind agricultor, cere mereu și tot mai mult pământ arabil. Din motivul acesta, cârmuirea în căutarea de remedii, a găsit că prin regularea cursurilor apelor și prin indiguiri, se poate câștiga foarte mult teren arabil. S'au tăiat deci cotiturile râurilor prin canale drepte și pentru a împiedeca eșirea apelor din alvia lor, s'au ridicat pe țărmuri diguri înalte, ca să poată cuprinde între părțile ei masele de apă cari de altfel s'ar fi revărsat peste câmpurile învecinate. Regularea și indiguirea râurilor au stărpit mult din pești. Bogăția de pește a Dunării de jos, împreună cu lacurile și brațele sale labirintice, este a se atribui tocmai lipsei de regulare și indiguire a fluviului. Sunt însă proiecte și în privința aceasta, însă ar fi o crimă față de o bogăție mare națională, dacă ameliorările acestea tehnice s'ar face fără considerare la marea importanță a pescuitului. Cu toate acestea interesele agriculturii și ale prășitorului de pești, se pot ușor împăca, dacă regularea proiectată a Dunării se va face după principiile adoptate în alte țări, mai înaintate ca noi în această privință. În Boemia și Silezia la regularea râurilor cu terenuri inundabile, s'a trecut la sistemul lacurilor artificiale. Dacă s'a construit un dig, să lasă în anumite locuri potrivite pentru aceasta, deschizături în formă de mici canale în pereții digurilor cari se pot închide și deschide după necesitate. Terenul din josul digului se amenajează apoi în formă de terase. Fiecare terasă are un dig mai scund, pentru ca apa să nu se poată scurge, decât dacă o vom. Când apele sunt mari adecă primăvara, canalul care corespunde cu râul se deschide, și apa se scurge în terasa de sub ea. Împreună cu apa se scurg și peștii, cari chiar atunci sunt în căutarea de locuri potrivite pentru depunerea icrelor, și găsesc teren foarte potrivit pentru aceasta în terasele amintite, cari se pot împărți apoi după cum progresează dezvoltarea peștilor, în bazine pentru pești mai mari și mai mici. Se face apoi o rotațiune a teraselor în felul acela, ca în interval de câte trei sau patru ani, fiecare terasă să fie cultivată din nou. În felul acesta, se întreține mereu condiția de vegetație a teraselor care după cum am văzut mai sus e necesară pentru dezvoltarea peștilor, și se dă și agriculturii prin rotațiune, partea cuvenită. Natural, că pentru amenajarea terenurilor în sensul amintit, trebuie muncă și pricepere, cari numai prin școală și practică pe teren se pot valida. Unul dintre programele mai valoroase ale guvernului este școala practică pentru țărani. Depinde numai de priceperea conducătorilor acestor școli, ca să îmbrățișeze acele ramuri ale activității economice cari pentru țărani sunt

mai acomodată locului și mai lucrative. De sigur, că în parcursul de mijloc și inferior al râurilor noastre, se vor găsi foarte multe locuri unde specializarea pentru pescăria va fi de foarte mare folos.

Noi importăm anual milioane de pești de tot felul în conserve. Sumele cari să duc astfel în streinătate, pe lângă o exploatare rațională a peștelui ar putea să rămână în țară, contribuind la prosperarea economică.

Tot de domeniul valorificării peștelui aparține și pescuitul ca sport, și în legătură cu aceasta propagarea turismului. În Anglia un Chamberlain găsește cea mai mare plăcere în faptul, că la sfârșitul săptămânei poate pune la o parte pe două zile grijile statului, și luând cu sine uneltele de pescuit, se refugiază în văile răcoroase ale Scoției. În privința aceasta pescuitul păstrăvului stă la loc de frunte. El nu este unul dintre sporturile cele mai ușoare, deoarece păstrăvul trebuie să-l urmărești de-alungul păraielor de munte peste stânci și locuri sălbatice. Afară de aceasta e un vânat ale cărui obiceiuri trebuie să le cunoști cu de-amănuntul dacă vrei să obții rezultate bune.

Din cele arătate mai sus rezultă că valorificarea peștelui are aspectele cele mai variate și promițătoare de câștig. Cu toate acestea grosul populației, adică consumatorii și aceia cari se îndeletnicesc în mod profesional cu pescăritul, nu se bucură de folosul ce-l dă natura în mod așa de abundent. Statul, respective guvernele, au făcut în trecut și din izvorul acesta de venit, monopol pentru unii aleși ai neamului. Statul a dat în antrepriză drepturile sale atât la Dunărea de jos unde zace grosul producției, cât și singuraticile râuri. Aceasta a avut ca urmare o fixare și scumpire unilaterală a prețului, și o piedecă în calea generalizării ocupațiunii de pescar. Ce beneficii aduce comercializarea în acest domeniu, putem vedea din datele societății de exploatare a pescuitului „Parid” :

Producția și venitul peștelui, numai în regiunea Brăila, pe timpul dela 1 Aprilie 1938—20 August 1938 a fost :

Cantitatea	1.710.900 kg.
Suma vânzării	Lei 25.024.520.—
Partea Statului	„ 13.299.869.—

Se prevede că cantitatea pescuită va trece în sezonul acesta de 2 mil. kg. Se afirmă că în alte regiuni de pescuit, în special Delta Dunării (regiunea Tulcea etc.) nu s'au înregistrat „vânături” prea mari.

Pescuitul la coasta de mare nu are pentru țara noastră importanța pe care îl are în alte regiuni ale Europei. Marea Neagră e o mare închisă și afară de delfini nu posedă pești mai valoroși. Afirmativ și aceștia încep să dispară. Litoralul nostru cuprinde multe lacuri numite „limanuri” cu apă dulce, cari după cum spun persoane pricepătoare, s'ar putea transforma în mod artificial în lacuri bune de prăsilă.

Ar fi un lucru interesant, și poate și de folos dacă organele Statului ar face investigațiile necesare cu privire la cunoașterea cauzelor pentru cari litoralul nostru e așa de sărac în pești de mare. Poate că prin aducerea de specii potrivite climei, apei și solului s'ar putea impopula cu pești și litoralul nostru, dând un avânt și pescuitului pe mare.

MERCATOR.

Aplicarea noului regim al devizelor.

Valutele și devizele aprobate particularilor se vor cumpăra dela libera negociere. — Actele justificative ce trebuiesc prezentate pentru diferitele plăți. — Cum se vor da autorizațiile de import. — Vechile aprobări de plăți se fac tot prin clearing.

Reprezentanții băncilor autorizate s'au adunat Joi dimineața la Banca Românească și au luat în discuție proiectul de regulament al regimului devizelor, făcut de Banca națională și Ministerul Economiei Naționale.

După amiază la orele 5 reprezentanții băncilor au fost la Ministerul Economiei Naționale și au înaintat memoriul care cuprinde observațiile lor.

Observațiile vor fi examinate de minister și apoi se va da formă definitivă regulamentului.

În primul rând trebuie subliniat un fapt deosebit de important. Banca Națională și Ministerul Economiei Naționale vor să dea libertate largă băncilor autorizate în exercitarea comerțului cu devize, dar că acestea ezită să ia asupra lor toate aceste drepturi și răspunderi.

Se va găsi până la urmă desigur o reglementare satisfăcătoare a acestei probleme.

Valutele și devizele particularilor se vor cumpăra dela negociere.

Regulamentul prevede că și aprobările de valute date de comisiunea valutară de pe lângă Direcțiunea Reglementării Comerțului Exterior vor fi cumpărate în viitor dela Băncile autorizate din devizele negociabile.

Prin urmare Banca Națională nu va mai face remiteri de devize pentru turism, căutarea sănătății etc. în țările cu cari avem sistemul devizelor negociabile.

Chiar monedele efective aprobate vor fi cumpărate dela băncile autorizate.

Băncile vor putea transfera cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale o cotă-parte din cota de

30 la sută, în monede efective pe care le vor ceda persoanelor cari au obținut autorizațiunea prealabilă a Băncii Naționale sau a comisiei valutare.

Arbitrajul e admis.

Băncile autorizate pot face arbitraje, cu diferite valute. Se admit și operații pe termen, însă pe un termen de maximum trei luni. Operațiile acestea vor fi comunicate în termen legal Băncii Naționale.

Plata dividendelor, investițiilor, cupoanelor, obligațiunilor.

Dividendele capitalurilor străine investite în întreprinderile din România, vor fi plătite în limita dividendului hotărât de adunarea generală și numai pentru cupoanele deținute de cetățeni străini.

Spre justificare se vor prezenta borderourile agenților plătitori din străinătate în care se vor specifica numerele cupoanelor plătite, precum și numerele de ordine.

În această categorie se cuprind și cupoanele obligațiunilor deținute de cetățeni străini.

Pentru dobânzi de împrumuturi, credite și investițiuni se vor prezenta spre justificare copiile certificate de banca autorizată după contractele de împrumut și dacă este cazul extrasele de cont-curent.

La creditele angajate după data de 18 Mai 1932 (data intrării în vigoare a regimului devizelor), se va cere și aprobarea Băncii Naționale pentru contractarea împrumutului, știut fiind că dela introducerea regimului devizelor contractarea unor asemenea împrumuturi necesita aprobarea Băncii Naționale.

Dacă e vorba de întreprinderi cari nu sunt societăți anonime documentul justificativ va fi: o copie certificat după actul constitutiv, arătându-se participarea capitalurilor străine, extras după bilanș cu indicarea precisă a beneficiului precum și documentele doveditoare a plății efectuate în favoarea beneficiarilor din străinătate.

Patente, taxe de licență, redevențe.

Pentru plățile de patente, taxe de licențe și redevențe se va prezenta copie după contractele în baza cărora se efectuează aceste plăți precum și actele doveditoare a efectuării plăților.

Credite financiare.

Prin credite financiare pe termen scurt sau mijlociu se înțeleg credite cari trebuiesc rambursate în cel mult 2 ani.

Sumele cari trebuiesc transferate pe baza hotărârilor judecătorești, trebuiesc justificate cu sentințele judecătorești sau arbitrale.

AMORTISMENTELE.

Pentru amortismentele capitalului străin, investiții în întreprinderi, funcționând în România, se va cere copie certificată de pe contractul de împrumut, extrasul de cont, precum și dovada efectuării plății în favoarea beneficiarului străin.

Cheltuelile de transport.

Pentru cheltuelile de transport și orice alte cheltueli aferente traficului de mărfuri, se vor cere facturile, conosamentelor sau frațele aferente acestor plăți, dovedind și efectuarea plății către beneficiarul străin.

Comisioanele.

În ce privește comisioanele bancare sau comerciale, sau alte cheltueli comerciale uzuale, se vor cere decontările, facturile precum și documentele doveditoare a efectuării plății în favoarea beneficiarului străin.

Primele de asigurări.

Pentru primele de asigurări, reasigurări, și orice alte transferuri în legătură cu activitatea societăților de asigurare, se vor cere, actele doveditoare în conformitate cu normele în vigoare.

Alte plăți.

În fine, pentru celelalte plăți efectuate în baza unei aprobări prealabile a Băncii Naționale a României, se va atașa copie de pe unul din exemplarele formularelor pe care și-a dat aprobarea Banca Națională a României.

Băncile autorizate vor face mențiune specială pe acție, originale, contracte, etc., prezentate de către solicitator a sumei transferate în cadrul dispozițiilor prezentei deciziuni.

Cum se capătă autorizațiile de import.

Eliberarea autorizațiilor de import pe baza disponibilului creat din cota negociabilă de 30 la sută, a fost fixată în forma cea mai simplă.

Se va depune un formular de cerere obișnuită la care se va anexa borderoul Băncii autorizate prin care să se constate originea devizelor.

Autorizațiile de import se vor elibera în mod automat.

Viza de transfer se respectă.

Cu noul sistem de negociere a devizelor, s'a pus problema dacă autorizațiile de import eliberate cu viză de transfer, etc., vor fi plătite prin clearing sau cu devize procurate prin negociere.

Din izvor autorizat ni s'a precizat că viza de transfer se respectă. Plata autorizațiilor normale se face prin clearing.

Autorizațiile cari vor fi eliberate pe baza cotei de negociere vor avea o viză specială „fără drept de devize“.

Această precizare este foarte importantă căci cotele negociabile sunt cu circa 200 Lei mai scumpe decât lira sterlină.

Controlul valutelor la călătorii cari pleacă din țară.

Ca urmare a intervenției Băncii Naționale (Serv. Relațiilor cu Străinătatea) ministerul finanțelor a învitat vămile să revadă instrucțiunile ce li s'au dat cu privire la controlul valutelor efective, aflate asupra călătorilor la ieșirea lor din țară, instrucțiuni pe care le vor aplica într'un mod cât se poate de riguros.

Controlul se va face prin numărarea efectivă a bancnotelor sau monezilor metalice declarate de călător pentru a se constata că în momentul ieșirii din țară, acesta nu posedă o sumă mai mică sau mai mare de valute, decât cea înscrisă în Pașaport de către B. N. R.

Odată cu acest control, funcționarul vamal va reține formularul de aprobare care se află în posesia călătorului, urmând a-l remite fără întârziere Administrației Centrale B. N. R. (Serv. Ordonanțării), sau sediului B. N. R., care a înscris valuta aprobată în Pașaport.

În cazul când suma de valute efective, pe care călătorul o prezintă la controlul vamal, este mai mică decât cea trecută de B. N. R. în Pașaport, vama va face mențiuni despre acest fapt în scrisoarea cu care va remite B. N. R. formularele de aprobare.

Persoanele oficiale, cari n'au formulare de aprobare vor prezenta o autorizație semnată de B. N. R. prin care li se conferă dreptul de a părăsi țara cu valuta efectivă aflată asupra sa: autorizație pe care asemenea vama o va reține și remite imediat cu scrisoare Administrației Centrale a B. N. R.-ului, Serv. Ordonanțării.

Această autorizație ține loc formularului de aprobare mai sus specificat

Dacă valuta găsită la călător depășește suma înscrisă în Pașaport, organul vamal va proceda pentru diferența găsită în plus conform dispozițiilor în vigoare.

(„Argus” Nr. 7622 din 9 Septembrie 1938).

CRONICA.

Nouii zăcăminte de petrol s'au găsit în județul Bacău, în regiunea Tescani. Sondajele au fost făcute de societatea „Româno-Americană”. Noua exploatare a adus nădejdi noi în regiunea aceasta a Bacăului, ce privește izvoarele de venit și existența populației.

Nu mai puțin a inspirat noi nădejdi industriei petrolifere românești în genere. De luni de zile auzim sunând clopotul de alarmă cu privire la istovirea zăcămintelor noastre de petrol. Faptul că se descopăr în diferitele părți ale țării noi terenuri de petrol, dovedește, că deși ici-colo sondele existente dau din an în an debite tot mai mici, totuși solul românesc este încă departe de a-și fi dat toată bogăția sa devenită proverbială.

Prețul minimal de vânzare al grâului a fost fixat prin Monitorul Oficial din 31 August a. c. în interiorul țării la o calitate de 80 kg. per hl. și 2% corpuri străine, la Lei 40.000 vagonul de 10.000 kg. franco gara producător.

Acest minimal se va mări cu 1% pentru fiecare kg. de greutate hectolitrică în plus, și procent de corpuri străine în minus și se va scădea în aceeași proporție pentru fiecare kg. de greutate hl. în minus, și procent de corpuri străine în plus. Secara se consideră jumătate corpuri străine.

Nimeni nu va putea cumpăra grâu la un preț inferior celui minimal mai sus fixat.

S'a interzis vizitarea instalațiilor industriale. Ministerul Economiei Naționale a dat Luni următorul important comunicat:

Se aduce la cunoștința tuturor întreprinderilor industriale din țară, că le este interzis a furniza date, oricui și sub orice formă, și a permite vizitarea instalațiilor lor tehnice, decât numai dacă solicitatorii posed în acest sens, o autorizațiune scrisă din partea Ministerului Economiei Naționale.